

ми, прахове и мъгли отъ приходящия добитъкъ издигнахъ къмъ сянето небе, плашахъ цѣлия градъ, да не би изненадѣйно нахлуеть турцитѣ и починтъ звѣрствата; щото всички тия прѣдчувствия бѣхъ изобразени на челата на всѣки человекъ отъ голѣмъ до най-малкъ. Мнозина прѣвидехъ туй неминуемо зло, та взехъ прѣдварителни мѣрки за избѣгванието си, именно: Х. Андонъ Митевъ, Михо Дойгмазоолу, Бръстю Кемряновъ, Пенчу Х. Славовъ, Дѣду Сава и други, които бѣхъ пълнокръвни хора, тѣй щото ако би били останали да избѣгатъ въ общото смущение и бѣгание на цѣлия градъ, тѣ немогахъ се избави живи отъ турския немилостивъ съчь. А покрай тѣхъ тайнимъ образомъ съ товариитѣ си животни и пужди потрѣби мнозина сполучихъ да избѣгатъ и прѣпущоватъ послѣдната нощъ въ село Дервяня 2 часа далечъ надъ градътъ.

Колкото пѣкъ за състоянието на полицейската нощна и дневна стража, бѣше неопикуема; защото тѣхната лозинка бѣше тѣй дадена: «че да не пускате никого отъ хората да бѣгатъ къмъ Казанлъкъ, тѣй като съ туй се мжчихъ да въспрѣтъ по-богатитѣ и заможни, дѣто да не негодудва простия народъдъ, че богатитѣ избѣгали, а пѣкъ на сиромаситѣ неказватъ съ време да избѣгнатъ и тѣ, и да се опазятъ отъ опасността, която ги грозеше; та кой ще го защити отъ произвола на турското население, гдѣто войската не е въ сила да се бори срѣщу два врага въ града съ размирениитѣ турци и отъ възъ него съ неприятельтъ, който бѣше захваналъ битката, щото ако дерзнеше пѣрой явно да бѣга, хвашаше се и се възвръщаше пакъ назадъ, като имъ забѣлѣзвахъ, да не правятъ това втори пхтъ и да не даватъ причина на подозрѣние прѣдъ русскитѣ Генерали, които като видатъ опасността, ще на оставятъ сами да се запазваме отъ турцитѣ, което е невъзможно отъ насъ безъ тѣхво подкрѣпление; но въпрѣки тѣхнитѣ заплашвания и непусканая, мнозина намѣрихъ благоврѣмие и сполучихъ да избѣгатъ пакъ.

Слѣдъ ѣденне оставихъ майка си да се распорѣжда съ кжщнитѣ си работи, а пакъ двора ни бѣше напълненъ съ